

Najaarskamp camping Delftse Hout

dinsdag 7 tot zaterdag 18 september 2021

Stadscamping bij Delft, kan dat wel wat wezen? Zo reed ik de A13 af en volgde de navigatie om, zoals zovelen, vast te lopen bij een busbaan. Ja ja, Leen had het nog gemaaild en op de site van de camping stond het ook volg niet de navigatie, maar ga richting Ikea..... maar goed we reden toch bijna allemaal unaniem verkeerd. Aangekomen bij de camping wachtte ons wel een prachtig plekje met mooie hoge bomen en gezellige veldjes. Inspectie sanitair als eerste stop, alles spic en span voor elkaar. Hier kunnen we wel een weekje bivakkeren! De eerste avond bracht Leen ons van zijn ideeën op de hoogte en daar waren we allemaal aardig enthousiast over en we gingen er graag mee akkoord. Nog één vraag moest beantwoord: "Wie schrijft er iets voor de Wegwijzer?" Dat werd ik en hier volgt een bloemlezing uit mijn dagelijkse verslagen.

Woensdag

Pruimen

Nog lekker even doezen.....ik hoor op de achtergrond een snelweg. Nee ik ben niet thuis. Vanuit mijn bed open ik het rolgordijntje. Struiken, hoge bomen en fluitende vogels. En een strakblauwe lucht. Mooi weer vandaag. En een vrije dag. Wat zal ik eens gaan doen? Eerst naar de receptie straks en info zoeken over de omgeving. En dan even boodschappen doen. Op zoek naar mijn vertrouwde grootgrutter. Die is in Nederland nooit ver weg.

Dan is de koffie klaar, lekkere boterham met kaas en een met jam, zo heerlijk vertrouwd, net als thuis. Door de vitrage heb ik gezellig zicht op ons kleine veldje waar nog 3 caravans staan.

Het is inmiddels 08.30 en langzaam komt er beweging op het veldje.

Wat doet buurman daar toch rond zijn caravan? Niet dat ik nou zit te gluren naar de burens, maar zoveel bedrijvigheid verbaast even als je rustig achter je koffie zit.

Ah...ik zie het al. De achterklep van de auto gaat open en buurman haalt een paar porties pruimen eruit en doet ze in een bakje. Mmm, tja, hij is er maar druk mee. Gisteren hebben we allemaal ook al allemaal porties pruimen gehad.

Goedemorgen roept hij naar zijn buurman die net op weg gaat naar het sanitair gebouw. Hij zegt iets over de pruimen, maar buurman zegt dat 'ie net wakker is. Nu even niet dus.

Even later loopt onze pruimen man naar het andere veldje met 2 volle bakjes. Gaat 'ie ze kwijtraken? Ja, na een poosje, bij mijn laatste slok koffie komt hij met lege bakjes weer terug.

In de auto staan nog een aantal kratten vol pruimen...hoe komt hij er nog vanaf???

Oh...kijk nou, op mijn campingtafel staat ineens ook een bakje. Die zorgzame man, hij vergeet niemand! Niemand van deze seniorenclub zal het nog wagen te klagen over zijn stoelgang. Daar zorgt onze pruimenman voor. Laten we "hopen" dat dat gespreksonderwerp niet zomaar omslaat in de vraag wie er

Norit heeft.

Veel tijd voor mijn pruimenoverpeinzing krijg ik niet. De grootgrutter moet wachten tot later.

We gaan op de fiets naar den Haag. Leen en Teunie voorop en als enige niet ondersteunde fietsers hadden ze flink de vaart erin, zo snel ging het dat de rest op elektrische fiets nauwelijks tijd had om de omgeving te bekijken.....echt waar!!! Zij moesten dus wel even tot de orde geroepen worden.

In den Haag kregen we een rondleiding over het Binnenhof, liepen de route van Prinsjesdag, en namen een kijkje in de ridderzaal. De plekjes die je in het nieuws ziet bekeken we nu met andere ogen, leuk om het in het "echt" te zien.

Na al deze indrukken bleek het onmogelijk om gezamenlijk een terrasje te vinden. We zijn dan wel allemaal CCC-ers, maar onze input behoefte verschilt nogal. De een wou bier de ander ijs etc. Vooral de ijsliefhebbers konden geen terrasje vinden waar ijs geserveerd werd. Dus gingen we ieder ons eigen weegs, onze behoefte volgend.

Ons versplinterde groepje ging na verloop van tijd weer huiswaarts, en de grap wilde dat we elkaar onderweg weer toevallig oppikten, en bijna allemaal gezamenlijk naar huis fietsen. Wat een on-afgesproken

saamhorigheid!

In de avond weer het programma nogmaals doorgesproken en oude reisverhalen klonken weer met veel grappen en grollen en een hoop gelach. We hebben er zin in, we gaan veel leuke dingen doen!!!!

Donderdag
Rustdag

Vrijdag

Vaartocht en stadswandeling door Delft.

Vandaag een stadswandeling door Delft. We hadden een erg leuke gids. Ze bracht ons eerst naar 2 sloepen. We voeren door de grachten en zagen de geschiedenis aan ons voorbij trekken. Daarna de stadswandeling met een bezoek aan de Nieuwe Kerk. De graven van Hugo de Groot en Willem van Oranje waren indrukwekkend. Vervolgens naar één van de twee laatste Delfts gecertificeerde pottenbakkers. We konden het proces van begin tot eind bekijken en ook de schilder aan het werk zien.

De gids bracht ons naar een bootterrasje waar ze koffie met bijzonder lekker gebak hadden. Nou daar waren we om 17.30 u wel aan toe!! We waren laat thuis, maar dat verhinderde de schrijver en 4 anderen niet om nog een gezellig avondje samen door te brengen met een spelletje en een hapje.

Zaterdag
Open monumenten dag

Zondag

We woonden de kerkdienst bij in de Oude Kerk. We werden bemoedigd niet barmhartig te doen, maar te zijn, naar onze naaste en ook naar onszelf. De barmhartige Samaritaan.

In de middag, in de Nieuwe Kerk, het tekstgedeelte waarin Jezus aan bezorgde discipelen een indringende vraag stelt. Ze hebben te weinig voedsel. Hij heeft hen al 2 keer van voedsel voorzien. Jezus: "Begrijpen jullie het nu nog niet.....?? En wij, die jaar in jaar uit in de kerk komen, begrijpen wij het? Op die vraag kunnen we de komende week nog wel even kauwen!

Maandag

Joke en Cor hebben een mooie route gevonden, wie heeft er zin om mee te gaan?

We gaan met 9 man/vrouw van start. Het is een flinke tocht, rond de 55 km. Langs sloten en weiden en duinen en strand. Eenmaal onderweg ontdekten we dat we de tocht in tegengestelde richting reden. Dat was de heenweg geen bezwaar maar het laatste eindje ging terug door de stad. Dus dat idyllische plekje, waar we konden koffiedrinken op de terugweg, kwam niet meer helaas. Terug in Delft namen sommigen daar nog een terrasje en anderen gingen boodschappen doen.

Nou, een terrasje was ik ook wel aan toe. En die boodschappen? Dat kon wel even heel snel.

De grootgrutter verkocht van die mooie kant en klaar pannenkoekenmeel in een plastic fles. Melk erbij, even schudden en bakken maar.

Mooi niet! Na de vele pannenkoeken die ik in mijn leven met trots gebakken had kwam er uit deze fles een dun beslagje met mega veel klonten. En dan die commentaren hè..., heb je wel geschud???, Heb je wel *lang* genoeg geschud?? Heb je al eerder pannenkoeken gebakken??

Vooruit, ik laat me door zo'n kant en klaar fles niet op de kop zitten. Eerst het beslag in een pannetje gedaan en met een garde mixen. Hielp niet. Nou ja gelukkig had Joke een zeef. Aardige Henk haalde de zeef. Beslag door een zeef en eindelijk had ik een glad, zij het dun beslag. En terwijl iedereen al uitgebreid aan zijn toetje zat bakte ik samen met andere behulpzame Joke nog even mijn beslag op. Pannenkoeken zou ik bakken, linksom of rechtsom, en pannenkoeken had ik. En ze waren ook nog lekker. En beide Jokes, bedankt voor het redden van mijn pannenkoeken.

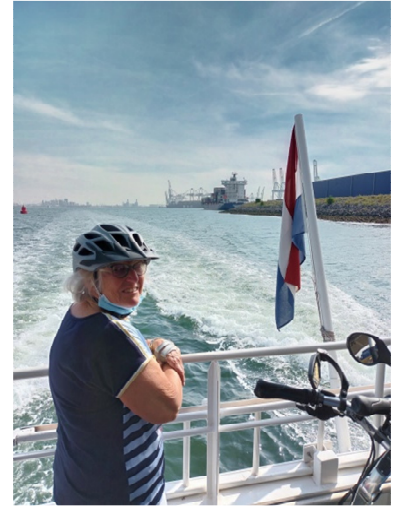
Dinsdag

Wat trekken we aan vandaag. Het wordt 25 C. Ja maar we gaan fietsen naar Hoek van Holland, dat wordt vast wat koeler! "Ik trek mijn sandalen aan, nou ik trek mijn dichte schoenen aan. En ik neem mijn vest mee, nou ik mijn jas, en ik mijn regencap". Zo werd er heel wat afgepraat alvorens we vertrokken. Leen had een prachtige fietstocht uitgezocht en we reden door het groen. Wie had dat gedacht bij een vakantie in de randstad? Hoe kreeg hij die mooie weggetjes toch allemaal gevonden??

De afstand was behoorlijk, zo'n 70 km, maar met de overtochtjes over het water en de leuke pauzeplekjes, was het heel goed te doen. Zoals de friettent op de landtong.....ja niet zomaar een friettent, maar een met

zeer goede recensies en alles wat we daar aten was klasse!!! En met uitzicht op de Waterweg. Over het dixie-toilet hebben we het even niet! Was vast niet inbegrepen bij die recensies. Voordat we de laatste overtocht met een pontje maakten passeerden we een romantisch plekje aan het water. We lieten er de overtocht voor schieten en namen er een heerlijk ijsje. Daarna hadden we weer genoeg energie om de laatste 20 km af te leggen. Het pontje kon precies 12 personen vervoeren dus dat kwam mooi uit. We kwamen voldaan thuis en zo te horen aan alle reacties was dit echt een topdag.

Woensdag

Stadswandeling Rotterdam.

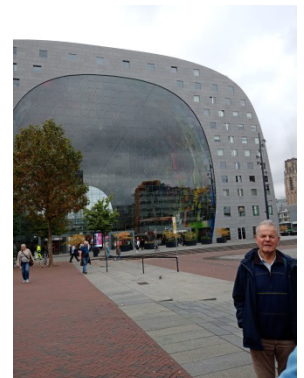
We moesten al vroeg uit de veren, en 8.45 u vertrokken we per fiets naar het metrostation in Pijnacker.

We waren gevraagd een O.V. kaart mee te nemen, maar de noodzaak daarvan was niet helemaal doorgedrongen tot een ieder van ons. Maar geen nood, (nog niet), er kon een kaartje gekocht worden en dus waren we mooi op tijd in Rotterdam. Daar stapten we uit op Centraal Station en bij het D.E.-koffietentje aan de overkant verkochten ze alle soorten koffie die je je maar wensen kon. We bestelden een chic kopje koffie voor een chic prijsje en erkenden dat het bijzonder lekker was! Je zou niet anders durven zeggen na het opdrinken van dit kostbare bruine vocht met of zonder exquisiet smaakje en/of melkschuim.

De stadsgids kwam ons halen en we wandelden 2 uur door Rotterdam. Onze gids wist aardig wat van de architectuur maar verder liepen we overal vrij vlot langs. Voor velen was de tour interessant, de hoge moderne gebouwen, vreemde kubussen, en dan het oude Stadhuis, en de Laurenskerk die overschaduwd werden door de hoge gebouwen eromheen. Een aantal kwam tot de conclusie dat het wel imposant was maar nou niet echt mooi. Het was duidelijk.... smaken verschillen.

We konden nieuwe krachten opdoen bij een restaurantje, gerund door mensen met een handicap. Vriendelijke bediening en een heerlijke broodplank!! Daarna op naar een rondvaart door de haven. Wat een indrukwekkend gebied met al die overslagplaatsen waar de vele containers van plekje

verwisselden, en al bungelend aan de sterke kabels/grijpers naar hun bestemming werden vervoerd. De moeite waard om te bekijken.

Na de rondvaart gingen er een aantal terug maar een aantal diehards wilden toch ook nog de Euromast zien. Leen leidde ons langs het water (wel een beetje om, waar haalt hij de energie

vandaan??) naar de fietstunnel onder de Maas. Hij en Teunie reden daar vroeger dagelijks onderdoor. Allemaal de roltrappen af en allemaal weer naar boven...leuk om te zien!

Maar toen dan toch echt naar de Euromast! Wat een magnifiek uitzicht, alle inspanning waard.

Vandaar opzoek naar een busstop. De weg was gewezen door iemand, maar we leken wel een stelletje plattelanders die voor het eerst in de stad waren. Langs een afgesloten fietspad dat onder de gezochte weg liep, zijn we door een grasberm omhooggeklommen naar de weg die erboven lag. Maar we kwamen uit op een dubbele trambaan, daarnaast een drukke weg. Als een stel giebelende rebelse jongelui liepen we overal dwars over om uiteindelijk de overkant het voetpad te bereiken. Een paar engeltjes op onze schouders waren er maar druk mee.....!!

Maar daar hadden we dan de tramstop. Een aantal van ons hadden een kaartje gekocht in de ochtend maar dat was maar 2 u geldig. Voorin de tram kon geen kaartje gekocht worden. En nu??? We mochten mee als zwartrijders en we moesten er over 2 haltes dan maar uit. Daar

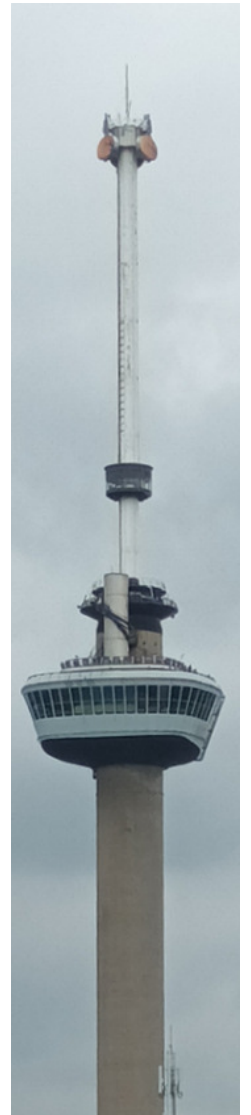

konden we de metro pakken en kaartjes kopen voor onze zwartrijders. Eenvoudiger gezegd dan gedaan. Vier van ons gingen door de poortjes met hun OV. De 4 anderen kregen het niet voor elkaar om een kaartje uit de automaat te verkrijgen. Wat nu? Verder zwartrijden kon niet want er waren hier heuse poortjes. Er kwamen vast witte dominees langs en ouderlingen, maar niemand bekommerde zich om deze hulpeloze plattelanders voor een metropoortje bij een automaat die niet het juiste kaartje tevoorschijn wilde toveren. Niemand? Er kwam een vrouw aan, met een tintje, ze liep met een zwarte hoofdoek op en niet Nederlandse kledij en was duidelijk een 'Samaritaan'. Ze bood aan om kaartjes te halen, liep weg, kwam weer terug, en haalde ons groepje gestrande reizigers op om ze te leiden naar een andere ingang. Daar zorgde ze ervoor dat iedereen door het poortje kwam met een geldig kaartje. Daarna vervolgde ze haar weg, met

minstens 15 min. vertraging. Zij wist wie haar naaste was. Moge God haar zegenen en de Here Jezus zichzelf aan haar openbaren als de grote barmhartige Samaritaan.

Moe maar voldaan kwamen we rond 18:30 u terug op de camping.

Ja ook dit was een topdag.

Donderdag

We genoten van een vrije dag.

In de avond had Leen een supergezellig restaurantje uitgezocht aan de beestenmarkt. We zaten in een knus hoekje als groep bij elkaar. Nadat uitgelegd was wat we konden bestellen, kwam de laatste

mogelijkheid: voor een vast bedrag een keuze uit allerlei hapjes zodat we meerdere lekkernijen konden proeven. Unaniem kozen we voor deze optie! Allerlei soorten voorgerechtjes, hoofdgerechten. Alles even lekker en zeer mooi opgemaakt en opgediend.

Het toetje werd opgediend in een klomp en dat werd ontvangen met vele ooh's en aaah's en was net als de rest perfect. Nee, de klomp mochten we niet houden, daar moesten de kok en het personeel 's avonds nog mee terug naar huis.

Vrijdag

Cor is vandaag Jarig. Om 08:30 zingen we voor hem en verzamelen we ons en Teunie heeft een mooi CCC-verjaardagslied wat we voor Cor kunnen zingen. De start klinkt wat schor maar na enkele coupletten klinkt het einde best aardig. Cor staat er in ieder geval blij van te glimlachen. Om 10 u is er koffie met wat lekkers en we moeten ons eigen kopje meenemen. Enigszins onbeschaamd wordt er gevraagd of we ook een schoteltje mee moeten nemen maar dat hoeft niet. Er wordt gesmoesd dat we dan misschien een biscuitje krijgen??? Jaja, die CCC-ers toch!!! Maar om 10 u staat de koffie klaar en we krijgen heerlijke tompoezen erbij. Henk bedankt namens ons allen Leen en Teunie met een enveloppe voor hun inzet en alle moeite die ze hebben gedaan. Van het organiseren van fietstochten tot het regelen van restaurantjes. Het enveloppe werd gegeven met een hint dat daar heel goed een km-teller voor gekocht kon worden. Dat was nog wel een minpuntje in Leens fiets uitrusting. De inschatting van tijd versus km kwam nogal eens onder de druk te staan zodat we loeihard moesten fietsen om bijv. een boot te halen. De grap was dat de enige die daar niet mee zat, degene was, die geen e-bike heeft. Het feestje werd afgerond met een glaasje en een hapje en een heleboel verhalen. Het was een mooi afscheid voor ons allemaal. Na de middag waren alle luifels wel droog en begonnen de meesten alvast aan de voorbereidingen van de terugreis.

Zaterdag dag 12

Aan alles komt een eind. Wat was het gezellig, en we hebben elkaar weer een stukje beter leren kennen. We zien uit naar het voorjaarskamp. Tot ziens in Appelscha in het voorjaar 2022 D.V.

Rie Vietje

